

Da efterår og vinter kom tilbage ... ugebrev 2, 5. juni 2005

Den høje sol og milde brise vi har oplevet de to første uger af sæsonen blev for en uges tid siden afløst af kold, stærk blæst og regelmæssige sludbyger. Ankomsten af det første fly med nye ansigter og friske forsyninger, siden stationen blev åbnet, var derfor noget usikker det meste af dagen, pga. den generelt dårlige sigt i området og den megen sne i luften. Men efter at have fået brændstof på i Daneborg turde piloten godt forsøge at komme ind til Zackenberg, og sidst på eftermiddagen satte han sikkert maskinen ned på den grusbunke, der gør det ud for en landingsbane heroppe.

Stationens videnskabelige leder, Morten, og leder af GeoBasis, Mikkel, vendte begge næsen hjemad, mens stationen blev forskønnet med kokken Malene, logistikeren Ulrik, og hele to personer til BioBasis, Jannik og Hans. Så nu kræser Malene for os tre gange om dagen, så risikoen for at ingen af os vil kunne presses ind i en Twin-Otter ved sæsonens afslutning stiger dag for dag.

Hele stationen kører nu igen upåklageligt - stationens elværk, en kæmpe dieselgenerator, stod ellers af forleden, og nægtede at gå i gang igen. Selv med telefonisk assistance fra leverandøren kunne logistikken ikke få liv i det ellers meget centrale stykke mekanik. Men ved hjælp af en stor portion teknisk snilde, god fantasi og lidt plasticslange lykkedes det dog til sidst Philip og Ulrik at omgå den problematiske komponent, og få elproduktionen op i omdrejninger igen.

Den store Zackenberg-elv gik fredag morgen, endnu ikke noget dramatisk syn, men blot en 2-3 meter bred rende. Men vi venter på en egentlig flom, som nok kommer (hvis der kommer en sådan) inden for de næste par dage. Så nu er det for alvor ved at være forår - forleden lagde vinter-stemningen sig dog igen over dalen: nysneen lagde sig som et smukt, hvidt tæppe, både på de omkransende fjeldtoppe, men også hernede i dalbunden. Selvom den ny sne hurtigt vil smelte bort igen fra de allerede snefrie områder, har den dog forlænget skisæsonen en smule.

Omkring stationen er de fleste fugle nu ved at være ankommet, og for de af arterne gælder det bare om at få depoterne op igen, så de kan komme i gang med at lægge æg. Moskusokse-tyrene øver sig allerede på brunsttidens dyster, og går og tørner pandebrask mod pandebrask, så den dumpe lyd kan høres på lang afstand. Det er meget stemningsfuldt, især når de lave skyer ligesom lægger låg på dalen og lukker lyden inde her nede i dalbunden. De par tyre, som havde fået for vane at stå mellem husene, er nu fortrukket, hvilket er meget godt, da de ikke helt havde til sinds at lade os komme forbi, når de stod i vejen.

I dag blæser det kraftigt fra nord, og skyerne hænger lavt - så selv om det egentligt er ret mildt, er det belejligt, at der er mange data, der skal tastes ind på computeren, og rart at der er mange gode bøger, der skal læses. Heldigvis skifter vejret jo hurtigt heroppe, så i morgen ser det sikkert bedre ud.

/Niels Martin Schmidt